

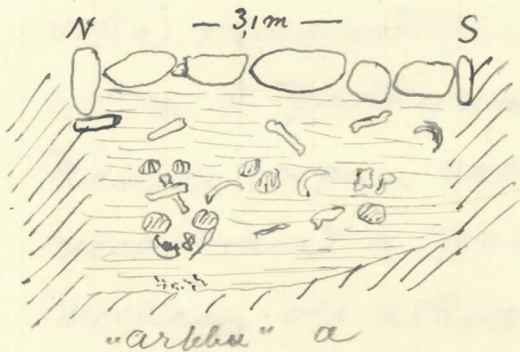
Enkist. os. 16/9'25.

Kesäkuu 1925^{4/} kartoitti maast. alue Europees
joukon kiinteitä meinaisjäänneitä Perion Knaapilan
Varemaen alemmassa raunioryhmässä. Saamani
määräyksen mukaan tutkittiin niistä erään 14 p. syyskuuta
1925. Kyseessä oleva meinaisjäänne on Europeesin
kattalle merkitty nolla a. Se on suorilla graniitiki-
villä reunustettu arkki, jonka pit. on 3,10 ja leveys
1,15 m. N. paikannumerista vuotta sitten olivat viereisen
Mäkisen torpan valet sitä kaivelleet, josta kivet nyt
necodititvat n. 40-50 cm syvän arkeen ääret. Tietojen
mukaan oli arkeesta tällöin tulleet näkyviin joukko
ihmisen luuta, m. m. 2 pääkalloa, yksi arkeen keuh-
massakin päässä. Kaivajilla oli käsitys että tähän
oli haudattu 2 ruumista, joita vastakkain. Haudatta
ei ollut kaivettu pohjaan myöten; kun luuta tuli ruu-
mien näkyviin oli työ keskeytetty ja kaivokset luut virsta-
tut takaisin kuoppaan; myös maata oli virstattu niille päälle.

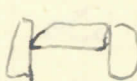

Tutkittaisissa tuli esille polttamattomia luuta n.
80 cm - 1 m. syvyydessä. Siihen syvyyteen asti on ed. kaiva-
jain kaivaus nähtävästi ulottunut, eikä sen vuoksi
voimut mitään järjestyttää kulltuurikerroksessa havaita.
Mutta kosketettiin maa jatkui syvemmälle. N. 130 cm. sy-
vydessä tuli taas vastaan polttamattomia luuta. Niitä oli
seksi 5 etä etenkä N päässä, hufakseen, ilman minkäänlais-
ta järjestyttää. Joitakin nyrkin kokoisia mekkaakiviä
oli samassa kerroksessa. Vielä syvemmällä 1,65 m syvyydessä
tuli taas esille luuta, etenkä arkeen N päässä. Kyseessä
E. M. T. m. Kirjeet, 24. 8. 1925, n:o 742.

ovat ilmeisesti eläimen luut, poskihampaita, osa kallosta ja leikkaluut. Kiviä esiintyi tässäkin yhteydessä, samaten jorkeen hiili. Viihemainintuuj löytyi vieläkin syvemmältä, ja vielä 2 m. syvyydestä esiintyi selviä palaneen puun jälkeä, hiiliä. Näitten alla alkoi joka kohdasta pittelemaisen maa. Se erosi tuosta 1,70 - 2 m. vahvuisesta kulltuurimaasta myös laadultaan: se oli pienikivistä someikkaa, kun taas koko ylempi kerros oli erittäin pehmeää, sahajauho maista hietää, johon lapio vajosi melkein itsestään.

Muinaisjäänneksen luonne on epävarma. En tiedä onko se hauta vai uhripaikka. Mitään vastaavaa en tunnue meiltä enkä naapurimaista. Varmaankin on se yhdenaikainen viereisten toisten muinaisjäännesten kanssa. - Rakenne selviää viereisistä kuvista. Mainittakoon erikseen, että kiviarkku oli

tehty niin, että kivien sisäpinnat olivat suorat ja muodostivat yhtenäisen seinän. Maa näitten alla oli pittelemtä, ja haudatukseen leveys ei ollut koskaan arkkun leveyttä suurempi.

"Arkku" oli erittäin heikollisesti tehty ja lufaksi. Päättykivet ulottuivat sivukivien väliin, ollen siis vahvasti asetetut, . Arkkun N päässä oli päättykiven alla syväkseen asetettu laakakivi joka muodosti ikäänkään portaan. Kivi oli niin kyllä että sitä voitain vieläkin astinlautana käyttää noustessa haudatukseen portasta ylös.

Europeuksen merkittävä rookko b) on näntävästi samallinen arkkun, jossa on, kuten pari lapion pistoa näytkää osoittavan, syvä kulltuurikerros ja hiiltä pehmeää hiedan kiven välistä, jotka muodostanevat lyhyen arkkun, 1,5 m. pitkän. Häpöleisen päätty(?)kiven syvyys on 60 cm (uokopuolella kaivettu).

A. M. Tallegr